

ret og gennemgået af et hold specialister under et besøg i Tanzania i maj-juni 1995 og tillige vurderet af internationale miljøorganisationer. Den sammenfattende vurdering blev, at projektet – kombineret med dets sandsynlige negative miljøkonsekvenser for området – indebar så store risici, at man ligefrem kunne skade masaiernes sag ved at gå videre.

Naturfolkenes Verden var enige i denne vurdering, og engagementet blev herefter afviklet.

Anførelsen af, at »Danmark hverken kan eller skal overtage ansvaret for forholdet mellem myndighederne og oprindelige folk«, er helt i overensstemmelse med den af Folketinget den 23. november 1993 vedtagne strategi for dansk støtte til oprindelige folk, idet det her klart anføres, at den danske bistand skal bidrage til at skabe reelle muligheder for udvikling for de oprindelige folk.

Som nævnt i strategien kan dette bidrag komme til udtryk på en række forskellige måder, herunder gennem kritiske tilkendegivelser, når situationen tilsiger det.

Spm. nr. S 778

Til socialministeren (13/12 95) af:

Villy Søvnal (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at rapporten fra SFI om de manglende handleplaner i anbringelsessager (arbejdsnotat 1995:6, SFI) blev afleveret i Socialministeriet i oktober måned, og vil ministeren i givet fald begrunde, hvorfor Folketingets Socialudvalg først blev gjort bekendt med rapporten (bilag 150, alm. del) – som udvalget flere gange har efterlyst – d.d.?«

Svar (20/12 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter at jeg i juni måned anmodede SFI om at foretage den omtalte undersøgelse af kommunernes udarbejdelse af planer i anbringelsessager, modtog Socialministeriet den 1. september et første udkast fra SFI.

Det viste bl.a., at kun 225 af landets 275 kommuner havde deltaget i undersøgelsen på dette tidspunkt. Der var givet oplysninger om 5.068 anbringelsessager.

For at få svar fra flest mulige kommuner blev det derfor besluttet at forlænge undersøgelsesperioden med to måneder.

Socialministeriet modtog herefter den 9. november et nyt udkast fra SFI, som nu var baseret på besvarelser fra 238 kommuner, og som indeholdt oplysninger om 5.800 sager.

Socialministeriet fandt det fortsat ønskeligt at få en højere svarprocent og bad derfor SFI om at overveje mulighederne for at få yderligere besvarelser ind fra de manglende kommuner. Efter at have kontaktet nogle kommuner meddelte SFI herefter Socialministeriet, at det næppe vil være muligt at øge besvarelsesprocenten væsentligt.

Rapporten gik herefter i trykken, hvorefter jeg den 12. december sendte den til Folketingets Socialudvalg.

Spm. nr. S 781

Til erhvervsministeren (14/12 95) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Finder ministeren, at de nugældende regler om retningslinjer for konkurrence og samarbejde mellem private virksomheder og godkendte teknologiske serviceinstitutter er tidssvarende?«

Svar (22/12 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

De gældende retningslinjer for konkurrence og samarbejde mellem private virksomheder og godkendte teknologiske serviceinstitutter giver, som det er angivet i mit svar på S 187–189 stillet den 23. oktober 1995, en privat virksomhed mulighed for at klage til Erhvervsudviklingsrådet, hvis virksomheden mener at være udsat for konkurrenceforvridende adfærd fra et godkendt teknologisk serviceinstituts side.

Den beskrevne procedure er følgende:

Klagen behandles i et Samtekudvalg, hvor klageren og dennes eventuelle organisation, Erhvervsfremme Styrelsen samt andre, der kan bidrage til sagens belysning, er repræsenteret. Samtekudvalget søger i første omgang at forlige sagens parter.

Såfremt dette ikke lykkes, igangsættes en høringsprocedure, og sagen er herefter en egentlig Samteksag. I proceduren høres dels